SLUJBA SFÂNTULUI CUVIOS PAFNUTIE - PÂRVU ZUGRAVUL

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ŞI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREŞTI - 2017

SLUJBA SFÂNTULUI CUVIOS PAFNUTIE-PÂRVU ZUGRAVUL

(7 august)

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., Stihirile pe 4, glasul al 4-lea, podobie: *Dat-ai semn...*

Veniţi, toţi credincioşii ortodocşi, să-l lăudăm astăzi, cu inimi curate, pe alesul Domnului care s-a sârguit întreaga viaţă spre împodobirea sfintelor lăcaşuri cu cinstite icoane, pe Cuviosul Pafnutie cel tăcut, mult-nevoitorul.

Înţelepte Părinte Pafnutie, de trei ori fericite, închinându-te cu credinţă Preasfintei Treimi, pe Aceasta ai zugrăvit-o cu măiestrie, după cum S-a arătat lui Avraam oarecând; iar acum te rogi să fim şi noi vrednici de bucuria cunoştinţei dumnezeieşti.

Sfinte Părinte, Cuvioase Pafnutie, te-ai dăruit pe tine însuţi lui Dumnezeu, luminând inimile celor ce se închină Lui înaintea sfintelor tale icoane, trecând pragul ctitoriilor brâncoveneşti şi cantacuzine, pe care tu le-ai zugrăvit.

Prin pilda ta, ne înveţi şi pe noi, Cuvioase, să vieţuim în cumpătare şi în îndelungă

răbdare, căutând mai presus de toate duhovnicească părtășie cu Cel ce ne-a adus la ființă, a toate Ziditorul şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Bine, slugă bună şi credincioasă, bine, lucrătorule al viei lui Hristos! Purtând greutatea zilei şi înmulțind talantul dat ție, nu ai invidiat pe cei ce au venit după tine. Deci, primind de la Dumnezeu cununa cea nestricăcioasă a mântuirii, mijloceşte pentru noi, Cuvioase Pafnutie.

Şi acum..., a Praznicului, glasul al 8-lea:

Rază subțire a Dumnezeirii Tale descoperind, Hristoase, celor ce împreună se suiseră în munte, i-ai făcut părtași slavei Tale celei mai presus de lume. Pentru aceasta, cu uimire au grăit: Bine este nouă a fi aici. Cu aceia și noi în veci Te lăudăm pe Tine, Hristoase Mântuitorule, Cel ce Te-ai schimbat la față.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul 1:

Podobie: *Ceea ce eşti bucuria...*

Pustnic nevoitor ai fost, după ce întreaga ta viață ai lucrat virtuțile, neîntinându-ți sufletul cu amăgirile păcatului şi căutând neîncetata părtășie cu Hristos în adâncul inimii tale.

Stih: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul.

Mare iconar al Ortodoxiei româneşti te-ai arătat, Sfinte Pafnutie, zugrăvind chipurile din biserici cu post şi rugăciune şi luminând poporul dreptslăvitor, pentru care şi acum roagă-te lui Dumnezeu ca să binecuvinteze neamul din care şi tu ai răsărit.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Său.

Vărsatu-s-a harul în inima ta, povățuindu-te cum să zugrăvești cinstitele icoane, amestecând în scoică lumină şi culoare, spre înfățișarea cuviincioasă a lui Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup, și a Sfinților Săi.

Slavă..., Şi acum..., aceeași podobie:

Veniți să ne suim în Muntele Taborului și prealuminată Schimbarea la față a Domnului, prin credință, să o vedem; și, închinându-ne Lui cu credință, să zicem: Tu eşti Dumnezeu, Cel ce Te-ai întrupat și ai îndumnezeit omenirea.

Troparul Sfântului, glasul 1:

Iconar iscusit al Arătării lui Dumnezeu, zugrav al firii

omenești luminate de har și al frumuseților Raiului, Cuvioase Părinte Pafnutie, slujind lui Hristos în toată viața ta, prin lucrare stăruitoare în tăcere, rugăciune și răbdare, vas ales al Duhului Sfânt te-ai făcut. Pentru aceasta, roagă-te Preasfintei Treimi să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum...,
Troparul Prazniculuí, glasul al 7-lea:

Schimbatu-Te-ai la față în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor Tăi slava Ta, pe cât li se putea. Strălucească acum și nouă, păcătoșilor, lumina Ta cea pururea fiitoare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, slavă Ție.

LA VECERNIA MARE

După Psalmul 103 se cântă: Fericit bărbatul..., starea întâi.

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 8: 3 ale Prazniculuí și 5 ale Cuviosului.

Stihirile Prazniculuí, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce de sus ești chemat...*

Mai înainte de cinstită Crucea Ta și de Pătimire, luând pe cei aleși dintre sfinții ucenici, în Muntele Taborului Te-ai suit, Stăpâne, vrând să le arăți slava Ta. Iar ei, văzându-Te schimbat la față și strălucind mai mult decât soarele, cu fața la pământ căzând, de puterea Ta s-au mirat, grăind: Tu ești, Hristoase, Lumina cea fără de ani și Raza Tatălui, deși Te-ai arătat cu trup de bunăvoie, Cel ce ești neschimbat.

Cel ce mai înainte de veci ești Dumnezeu Cuvântul, Care Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, schimbându-Te la față înaintea ucenicilor Tăi, ai strălucit mai mult decât soarele, Cuvinte; iar Moise și Ilie au stat înaintea Ta, vestindu-Te pe Tine Domn al celor morți și al celor vii, slăvind rânduiala Ta cea negrăită și mila și multa Ta plecăciune, prin care ai mântuit lumea cea pierdută prin păcat.

Pe Tine, Cel ce Te-ai născut din norul fecioresc, și trup Te-ai făcut și Te-ai schimbat la față în Muntele Taborului, Doamne, și de nor luminos ai fost înconjurat, ucenicii stând înaintea Ta, au auzit glasul Părintelui pe Tine Fiu iubit numindu-Te ca pe Cel de o ființă și de un scaun. Pentru aceasta, Petru, mirându-se, a zis: Bine este a fi aici, neștiind ce grăiește, Făcătorule de bine mult-milostive.

Stihirile Cuviosului, glasul al 8-lea, podobie: *O, preaslăvită minune...*

Prin rugăciunile tale, Părinte Pafnutie, L-ai milostivit pe Hristos să îţi dea harul Său şi să te lumineze, pentru a-I deveni slujitor ales şi moştenitor al Împărăţiei pregătite celor ce-L iubesc pe El (de două ori).

Totdeauna ai purtat în suflet slava cea cerească, tăind spinii păcatului prin gândul înălţat spre lumina cea pururea fiitoare şi care te-a întărit pe tine încă din pruncie.

Vrednicule de laudă, Părinte Pafnutie, ca un nou apostol al lui Hristos te-ai arătat, binevestind prin chipurile sfinte, asemenea Sfântului Luca, odinioară, slava cea veşnică, din ceruri.

Vas ales şi vistierie de minuni, stâlp al înfrânării, lăcaş al smereniei, şi templu al Duhului Sfânt, fii rugător pentru cei ce te cinstesc pe tine, Părinte Pafnutie.

Slavă...,
a Cuviosului, glasul al 6-lea:

Năvălirile şi săgeţile demonilor, prin nevoinţă şi rugăciune tăcută le-ai doborât şi, cu puterea dată ţie de sus, ai biruit trupul, iar mintea a împărăţit peste patimile cele pierzătoare de suflet, supunând duhului pe cele materiale şi stricăcioase. Pentru aceasta, Cuvioase Părinte Pafnutie, te rugăm să mijloceşti pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste te cinstesc pe tine.

Şi acum...,
a Praznicului, glasul al 6-lea:

Mai înainte închipuind Învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, ai luat pe trei ucenici ai Tăi: pe Petru și pe Iacob și pe Ioan și în Tabor Te-ai suit. Și Tu, Mântuitorule, la față schimbându-Te, Muntele Taborului cu lumină s-a acoperit, iar ucenicii Tăi, Cuvinte, s-au aruncat cu fața la pământ, neputând suferi să vadă chipul cel nevăzut. Îngerii slujeau cu frică și cu cutremur, cerurile s-au înspăimântat, pământul s-a cutremurat, văzând pe pământ pe Domnul slavei.

Vohod, Lumină lină...

PROCHIMEN MARE,
glasul al 7-lea:

Dumnezeul nostru în cer și pe pământ toate câte a voit a făcut (*Psalm* 113: 11).

Stih: La ieșirea lui Israel din Egipt a casei lui Iacob din popor barbar, ajuns-a Iuda sfințirea Lui și Israel stăpânirea Lui (*Psalm* 113: 1-2).

Dumnezeul nostru în cer...

Stih: Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi (*Psalm* 113: 3).

Dumnezeul nostru în cer...

Stih: Ce-ți este ție, mare, că ai fugit, și ție, Iordane, că te-ai întors înapoi (*Psalm* 113: 5).

Dumnezeul nostru în cer...

PAREMIILE

De la *Înțelepciunea lui Solomon*, citire: (3: 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor nepricepuți ei au părut că sunt morți și a fost socotită nenorocire ieșirea lor și nimicire plecarea lor dintre noi, dar ei sunt în pace. Și chiar dacă înaintea fetei oamenilor au primit chinuri, nădejdea lor este plină de nemurire; și, puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruiți, că Dumnezeu i-a încercat și i-a aflat vrednici de El. Ca aurul în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și vor fi ca scânteile ce aleargă pe miriște. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și Domnul va împărăți peste ei în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor rămâne lângă El în iubire; că har și milă va dărui cuvioșilor Lui și va purta grijă de aleșii Săi.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire: (5: 15 – 6: 3)

Drepții în veci vor fi vii și răsplata lor este întru Domnul, iar Cel preaînalt poartă grijă de ei. Pentru aceasta, vor primi împărăția luminii și cununa frumusetii din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi și cu brațul Său îi va ocroti. Va lua râvna Lui în loc de armă și va întrarma făptura spre izbândă asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va ca într-o platoșă cu dreptatea și Își va pune coif judecata cea nefățarnică. Va lua cuviosia ca pavăză nebiruită și va ascuți cumplita mânie ca o sabie; și lumea va porni război împreună cu El asupra celor fără de minte. Ca niște săgeți bine îndreptate, fulgerele vor porni din nori, ca dintr-un arc bine încordat, și vor lovi la țintă. Și din mânia Sa, ca dintr-o praștie, va fi aruncat noian de grindină. Se va întărâta asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca deodată. Va sta împotriva lor duhul Puterii și ca o vijelie

îi va risipi. Astfel, fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna tronurile celor puternici. Auziți, dar, împărați, și înțelegeți! Învățați-vă, judecători ai marginilor pământului! Ascultați, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți cu mulțimea popoarelor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea, și puterea de la Cel preaînalt.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire: (4: 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețea cinstită nu este cea dată de lungimea vieții, nici nu se măsoară după numărul anilor. Ci căruntețea este, la oameni, înțelepciunea, iar vârsta bătrâneții este viața neîntinată. Ajungând plăcut lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat. Răpit a fost, ca nu cumva răutatea să-i schimbe gândul, nici înșelăciunea să nu îi amăgească sufletul. Că vraja răutății întunecă cele bune și amețeala poftei schimbă mintea cea fără de răutate. Ajungând în scurtă vreme la desăvârșire, dreptul a dobândit o viață împlinită, cum alții n-au izbutit în ani îndelungați. Plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta, s-a grăbit să iasă din mijlocul răutății. Iar popoarele, văzând, n-au priceput și nici n-au pus în gând una ca aceasta: că har și milă va dărui Domnul aleșilor Lui și va purta grijă de cuvioșii Săi.

LA LITIE

Stihirile Cuviosului, glasul 1 :

Fericite Părinte, multe au fost suferințele tale în această viață, dar le-ai întors spre bucurie, prin nădejdea în Hristos, că ai fost orfan de mamă din copilărie, apoi au plecat la Domnul cei cinci frați ai tăi, iar mai târziu soția și unul dintre fiii tăi. Dar tu te-ai ostenit, din dragoste de Dumnezeu, mai întâi pictând biserici, în tăcere, post şi rugăciune, apoi îmbrăcând haina îngerească la Mărgineni şi marea schimă la Schitul Robaia, unde te-ai nevoit până ce sufletul ți l-ai încredințat Domnului, Căruia te rogi acum pentru cei ce te cinstesc.

Nu ai pus preț pe cele stricăcioase şi trecătoare, socotind pe cele pământeşti *ca pe o umbră și un vis*. Sufletul tău

l-ai încredințat Domnului, pentru a te purta pe calea vieții cea plină de greutăți și, luminat fiind de poruncile Lui, ai primit daruri ale Duhului Sfânt, pe care le-ai lucrat spre slava lui Hristos, Care te-a preamărit în Împărăția luminii și a bucuriei celei veșnice.

Slavă..., a Cuviosului, glasul al 5-lea:

Cuvioase Părinte, glasul Evangheliei Domnului ascultând, bogăția și slava le-ai socotit lucruri de nimic. Pentru aceasta, tuturor ai strigat: Iubiți pe Dumnezeu și veți afla har veșnic. Nimic să nu cinstiți mai mult decât dragostea Lui, ca, atunci când va veni întru slava Sa, să aflați odihnă cu toți Sfinții, cu ale căror rugăciuni, Hristoase, păzește și mântuiește sufletele noastre.

Și acum...,
a Praznicului, glasul al 5-lea:

Veniți să ne suim în muntele Domnului și în casa Dumnezeului nostru și să vedem slava Schimbării Lui la față, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, și, în lumină, să luăm lumină. Și, înălțați făcându-ne cu Duhul, să lăudăm Treimea Cea întocmai de o ființă în veci.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Cuviosului, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Bucură-te, vlăstar al muscelenilor, podoabă a bisericilor prahovene, mărire a nevoitorilor Mănăstirii Robaia, unde te-ai sfințit prin rugăciune și postire și unde te-ai unit desăvârșit cu Hristos prin mutarea la cele de sus!

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Său.

Chemarea dumnezeiască te-a adus spre calea cea strâmtă și cu osteneli, înțelegând că aceasta este dătătoare de bucurii negrăite, ai luat asupra ta jugul cel bun al lui Hristos, care te-a și primit în corturile Sale, unde roagă-te pururea și pentru noi.

Stih: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul.

Cunoscător fiind al bucuriilor dumnezeiești, te-ai făcut împlinitor al Evangheliei, chemând necontenit numele lui Hristos; drept aceea, te-ai bucurat de mângâierea harului și de neîncetata veselie în ceruri, de Dumnezeu slăvite Părinte Cuvioase.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Mulțimile călugărilor te cinstesc pe tine, îndrumătorul

iconarilor, Pafnutie, Părintele nostru, că tu pe cărarea cea dreaptă cu adevărat ai umblat; fericit eşti, că lui Hristos ai slujit şi ai biruit puterea vrăjmaşului, cel ce eşti cu Îngerii împreună-vorbitor, cu Drepţii şi Cuvioşii împreună-locuitor; cu aceştia nu înceta a te ruga Domnului să miluiască sufletele noastre.

Şi acum...,
a Praznicului, glasul 1:

Mai înainte văzând cu duhul venirea Ta cea trupească la oameni, Fiule Unule Născut, dumnezeiescul părinte David, de demult a chemat la veselie făptura și, prorocind, a strigat: Taborul și Ermonul în numele Tău se vor bucura; că în acest munte suindu-Te, Mântuitorule, cu ucenicii Tăi, și la față schimbându-Te, ai făcut firea lui Adam iarăși a străluci, mutând-o în slava și strălucirea Dumnezeirii Tale. Pentru aceasta, strigăm către Tine: Făcătorule a toate, Doamne, slavă Ție.

La binecuvântarea pâinilor,
Troparul Sfântului,
glasul al 8-lea:

Întru tine, Părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că, luând crucea, ai urmat lui Hristos şi, lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu Îngerii împreună se bucură, Cuvioase Părinte Pafnutie, duhul tău.

Sau acest Tropar, glasul 1:

Iconar iscusit al Arătării lui Dumnezeu, zugrav al firii omenești luminate de har și al frumuseților Raiului, Cuvioase Părinte Pafnutie, slujind lui Hristos în toată viața ta, prin lucrare stăruitoare în tăcere, rugăciune și răbdare, vas ales al Duhului Sfânt te-ai făcut. Pentru aceasta, roagă-te Preasfintei Treimi să mântuiască sufletele noastre (de două ori).

Apoi Troparul Praznicului, o dată
(caută la Vecernia mică)

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă: Troparul Praznicului (de două ori), Slavă..., Troparul Cuviosului, Şi acum..., Troparul Praznicului.

După întâia Catismă, Sedealna Cuviosului Pafnutie, glasul 1, podobie: *Mormântul Tău...*

Spăimântatu-s-au cetele îngereşti văzând cum te-ai luptat, Cuvioase, să biruieşti păcatul prin ostenelile vieţii

duhovniceşti, trăind întru smerenie şi cu post zugrăvind chipurile sfinte. Pentru aceasta, roagă pe Stăpânul Hristos să lumineze sufletele celor ce te laudă pe tine, de Dumnezeu înţelepţite, Părinte Pafnutie.

Slavă..., Şi acum...,
a Praznicului, glasul al 4-lea,
podobie: *Arătatu-Te-ai astăzi...*

Prăznuirea cea preastrălucită a Stăpânului a sosit; veniţi toţi, ca, mai înainte curăţindu-ne, să ne suim cu cugetul în Muntele Taborului, ca să vedem pe Hristos.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea, podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...*

Credinţa cea lucrătoare te-a depărtat de înşelăciunea cea lumească, Cuvioase Părinte, chiar în lume fiind până la o vreme şi, mai apoi, ţi-ai încununat bătrâneţile cu podoaba înţelepciunii, biruind patimile, iar după sfârşit, ca un viu stând înaintea Sfintei Treimi, roagă-te să ne mântuiască pe noi.

Slavă..., Şi acum...,
a Praznicului, asemenea:

Ziua cea după prăznuire a preaslăvitei şi înfricoşătoarei Schimbări la faţă a lui Hristos, astăzi, în chip vădit săvârşind-o noi, credincioşii, cu un glas să zicem: Din nou ai dat chip firii noastre, Mântuitorule, strălucind împreună cu ea prin dumnezeiescul Tău trup, dându-i, ca un milostiv, vrednicia cea dintâi a nestricăciunii. Pentru aceasta, toţi Te slăvim pe Tine, unul Dumnezeul nostru.

Polieleul şi Mărimurile, glasul 1:

Stih 1: Aşteptând, am aşteptat pe Domnul şi El a căutat spre mine şi a ascultat rugăciunea mea.

Mărimu-te pe tine, Cuvioase Părinte Pafnutie, iconar iscusit şi monah nevoitor, şi cinstim toţi pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Stih 2: Multe sunt necazurile dreptilor, dar din toate acestea îi va izbăvi Domnul.

Veniţi, iubitorilor de prăznuire, să lăudăm pe Sfântul Cuviosul Pafnutie, pe pustnicul mult-nevoitor şi iconarul iscusit al Argeşului.

Stih 3: Pentru cuvintele gurii Tale eu am păzit căi aspre.

Stih 4: Întors-ai plângerea mea întru bucurie, luat-ai sacul de pe mine şi m-ai încins cu veselie.

Stih 5: Să ştiţi că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său.

Stih 6: Lăudaţi pe Domnul toţi cuvioşii Lui! Slăviţi cu laudă sfinţenia Lui!

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte; (zicând:) Slavă Ție, Dumnezeule!

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie! Domnul este cu tine, (zicând:) și, prin tine, cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori)!

După Polieleu,
Sedealna, glasul al 4-lea,
podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...*

Următor te-ai făcut lui Hristos, străbătând negura păcatului, spre lumina cea de sus şi făcându-te părtaş puterilor îngereşti, cu harul Duhului; deci, acum roagă pe Hristos Dumnezeu, iertare de păcate să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă..., Şi acum...,
a Prazn icului, asemenea:

Schimbarea omenească ce va să fie la a doua și înfricoșătoarea Ta venire, cu slavă arătând-o, Mântuitorule, în Muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Ilie și Moise grăind cu Tine; iar cei trei ucenici, pe care împreună i-ai chemat, văzând, Stăpâne, slava Ta, de strălucirea Ta s-au spăimântat. Cel ce ai arătat atunci acelora lumina Ta, luminează și sufletele noastre.

Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

Prochimen glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca (6: 17-23): În vremea aceea, a stat Iisus în loc şes... (caută la 6 decembrie).

Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Pafnutie, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum..., asemenea:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.

Stihira, glasul al 6-lea:

Cuvioase Părinte Pafnutie, în tot pământul a ieşit vestea faptelor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale; taberele diavoleşti le-ai alungat şi ai ajuns

cetele îngereşti, a căror viaţă fără prihană ai urmat; iar acum, îndrăznire având către Hristos-Dumnezeu, cere pace pentru sufletele noastre.

CANOANELE

Canonul cel dintâi al Praznicului, apoi al Cuviosului Pafnutie-Pârvu Zugravul.

Cântarea 1, glasul al 4-lea:

Irmos: *Deschide-voi gura mea...*

Vlăstar odrăslit din părinţi binecredincioşi ai fost, Cuvioase Părinte Pafnutie, că tatăl tău, preotul Ioan, s-a arătat vas ales al harului, îmbrăcând haina călugăriei la Mănăstirea *Negru Vodă* din Câmpulung-Muscel.

Mama ta, sfinte Pafnutie, dând naştere la şase prunci, la aducerea pe lume a celui din urmă s-a mutat către Domnul, lăsând grijile pământeşti şi trecând, ca muceniţă, în cetele cereşti.

Slavă...

Din pruncie, cu multă căldură ai alergat la Dumnezeu, dorind viaţa cea veşnică, Părinte Pafnutie. Te-ai sfinţit cu vieţuirea cea fără prihană, neîncetat lăudând pe Dumnezeu, Cel ce te-a sădit pe plaiurile Argeşului.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată Stăpână, izvor al întregii milostiviri, Născătoarea Celui mult-milostiv, roagă-L pe Acesta să reverse harul Său peste toţi cei ce te cinstesc pe tine, Maică-Fecioară.

Catavasia Praznicului, glasul al 4-lea:

Cetele lui Israel, cu picioare neudate trecând Marea Roşie şi adâncul cel umed, pe căpeteniile călăreţilor vrăjmaşi văzându-i în aceasta cufundaţi, cu bucurie cântau: Să cântăm Dumnezeului nostru, că S-a preaslăvit!

Cântarea a 3-a

Irmos: *Pe ai tăi cântăreţi...*

Rămas orfan de mamă, de mic ai păşit pe poarta mănăstirii, alături de părintele tău, vieţuind aici în ascultare şi nevoinţă, vreme de şapte ani, crescând sub adumbrirea harului ceresc.

Monahii din Muscel ţi-au sădit în suflet dragostea de post şi rugăciune, şi te-au făcut părtaş bucuriilor de negrăit ale duhului, ca să nu fii robit de bogăţia cea trecătoare, pe care I-ai dăruit-o lui Hristos.

Slavă...

Cuvioase Părinte, ai aflat încă din tinereţile tale că biruindu-l pe vechiul vrăjmaş cu traiul cel simplu, cu privegheri, postire şi smerită cugetare, te poţi face părtaş vieţii celei fericite a Sfinţilor, de care ne învredniceşte şi pe noi, prin rugăciunile tale.

Şi acum..., a Praznicului, glasul:

Treime nedespărţită, Părinte, Fiule şi Duhule Sfinte, se roagă Ţie Preacurata Maria şi Cuviosul Pafnutie: Miluieşte pe cei care cu dreaptă credinţă Te laudă!

Catavasie:

Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi s-au încins cu putere; pentru aceasta, s-a întărit întru Domnul inima mea.

Sedealna Sfântului Pafnutie, glasul al 4-lea, podobie: *Degrab ne întâmpină...*

De razele Duhului fiind de sus luminat, pe umeri ai ridicat crucea vieții cea grea, Părinte Pafnutie, iar întru rugăciune și tăcere smerită ai zugrăvit icoane ale Sfinților, Sfinte, împreună cu care toți te cinstim acum.

Slavă..., Şi acum..., a Praznicului, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat...*

Suindu-Te cu ucenicii în munte și întru slava Tatălui strălucind, Moise și Ilie au stat împreună înaintea Ta, că Legea și Prorocii ca lui Dumnezeu slujesc; iar fireasca Ta ființă cea fiască Părintele mărturisind-o, Te-a numit pe Tine Fiu; pe Acela Îl lăudăm, împreună cu Tine și cu Duhul Sfânt.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Cel ce şade în slavă...*

Rugându-te neîncetat, cu inima plină de dor dumnezeiesc, primeai şi cărturărească învăţătură de la monahii Mănăstirii *Negru-Vodă*, deprinzându-te cu tâlcuirea cărţilor greceşti şi latineşti, spre folosul cel sufletesc.

Trăind de mic în ascultare, supus celor care te povăţuiau pe calea mântuirii şi a cunoaşterii de Dumnezeu, păzeai poruncile Domnului, luminându-te de dragostea lui Hristos, prin care ţi s-a descoperit taina veşniciei.

Slavă...

Din vârsta tinereţilor te-ai arătat plin de blândeţe şi nevinovăţie, cu bucurie împlinind ascultările încredinţate. Pentru aceasta, monahului Evghenie i-ai fost dat ajutor, ţinându-i pe schele scoica de zugrăvie şi, mai apoi aju-

tând la pictarea sfintelor icoane, iscusit vădindu-te în această minunată lucrare.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu sfinţite glasuri pe tine, frumuseţea lui Iacob, te lăudăm, ceea ce ai născut lumii Lumina cea întrupată, care luminează sufletele celor ce prăznuiesc cu dragoste pomenirea Sfinţilor Lui.

Catavasie:

Auzit-am slăvită rânduiala Ta, Hristoase Dumnezeule, că Te-ai născut din Fecioară ca să mântuieşti din rătăcire pe cei ce cântă Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne!

Cântarea a 5-a

Irmos: *Spăimântatu-s-au toate...*

Făcându-te următor ales al Stăpânului, omorând cugetul trupului cel râvnitor de cele de jos, prin postiri şi cugetarea la cele dumnezeieşti, te-ai împodobit cu harul nepătimirii, limanul mântuirii câştigând. Iar acum, curat vezi strălucirea Preasfintei Treimi.

Timp de şapte ani ai vieţuit la mănăstire, apoi naşul tău, boier cu stare, devenit călugăr, ţi-a călăuzit paşii, pentru învăţătura meşteşugului zugrăvirii de icoane, spre Bucovina cea presărată cu mulţime de mănăstiri şi sfinţită de nevoinţa atâtor Cuvioşi.

Slavă...

Deprinzând mânuirea penelului, te-ai făcut izvor de nespusa bucurie şi bogăţie duhovnicească. Deci, cu frica cea dumnezeiască întărindu-te şi curăţindu-ţi sufletul de orice întinare, te-ai arătat vas al Sfântului Duh, fericite.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ca o Maică ai născut pe Ziditorul tuturor, şi ca un scaun de Heruvimi ai purtat în mâini pe Cel ce ţine în mâna Sa toată lumea, purtându-i de grijă; Aceluia roagă-te pentru noi, ceea ce eşti neispitită de nuntă.

Catavasie:

Cel ce ai brăzdat cu lumină adâncul cel întâi zidit, precum în lumină Te laudă pe Tine lucrurile ca pe Ziditorul, Hristoase, în lumina Ta, îndreptează căile noastre.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Înţelepţii lui Dumnezeu...*

Cu ochii minţii văzând dinainte slava Împărăţiei cereşti, te-ai dăruit pe tine însuţi Celui ce S-a făcut sărac pentru noi, dumnezeieşte asemănându-te Lui şi

umblând întru cuviinţă, adunând în vistieriile inimii tale bogăţia bunătăţilor veşnice, prin care L-ai cunoscut pe Hristos.

Cu vrednicie I-ai slujit lui Dumnezeu, înflorind în valea înfrânării, Cuvioase, ca un crin bine-mirositor, înmiresmând şi inima noastră, cu dumnezeiasca ta viaţă şi cu frumoasele biserici pe care le-ai împodobit.

Slavă...

Prin meşteşugul culorilor, te-ai apropiat de Hristos şi, cu El, împreună te-ai răstignit şi împreună ai înviat duhovniceşte. Această bucurie a Crucii şi a Învierii se revarsă din icoanele zugrăvite de tine, întâi la Aninoasa şi Negru-Vodă, apoi în toate lucrările pe care le-ai făcut, dovedindu-te vas ales al Sfântului Duh.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nădejde a tuturor, grabnică ajutătoare, milostiveşte-te spre noi, Preacurată Fecioară, şi ne umple cu mireasma dumnezeieştilor daruri, pe noi, cei ce te propovăduim pe tine pururea, Maică a lui Dumnezeu, şi te mărim.

Catavasie:

Când m-am necăjit, am strigat către Domnul şi m-a auzit Dumnezeul mântuirii mele.

CONDACUL Sfântului Pafnutie,
glasul al 3-lea,
podobie: *Fecioara, astăzi...*

Rugător către Hristos întru tăcere smerită, iconar preaiscusit şi lucrător al virtuţii fiind tu, Sfinte Pafnutie, Cuvioase, vas ales te-ai arătat cereştilor daruri, iar acum, în cer te bucuri de strălucirea Treimii Sfinte, în veci.

ICOSUL

Cu lucrarea mâinilor tale, după cuvântul Domnului, ai negustorit cu folos talantul cel încredinţat, că, primind lumina harului ceresc, minunat ai zugrăvit chipurile dumnezeieşti şi pe cele ale Sfinţilor, urmând predania Bisericii Ortodoxe celei una, sfântă, sobornicească şi apostolică, spre curăţirea, luminarea şi sfinţirea credincioşilor care se închină cu credinţă sfintelor icoane. Pentru aceasta, ca un Apostol ai fost trimis să ne pui înainte Evanghelia zugrăvită în culori pe zidurile lăcaşurilor sfinte, cel ce şi Mucenic te-ai arătat prin îndelunga-răbdare a multelor

necazuri ale vieții tale, precum și Cuvios, ca un iubitor de nevoință și părtaș chipului monahicesc, pentru care acum, în cer te bucuri de strălucirea Treimii Sfinte, în veci.

SINAXAR

Tot în această zi se face pomenirea Sfântului Cuvios Pafnutie - Pârvu Zugravul.

Cuviosul Pafnutie, vestit iconar cunoscut cu numele de Pârvu „Mutul", s-a născut în Câmpulung-Muscel, la 12 octombrie 1657, ca fiu al preotului Ioan Pârvescu (1623-1702) și al credincioasei sale soții, al cărei nume nu s-a păstrat. La botez a primit numele nașului său, marele vistiernic Pârvu Vlădescu, un creștin evlavios și ctitor de biserici. Crucea încercărilor s-a abătut asupra familiei preotului Ioan, când preoteasa acestuia a trecut la Domnul ca o mucenită, născând pe al șaselea copil. Boala a secerat apoi pe cinci dintre ei, Pârvu fiind singurul rămas în viață. Prin urmare, preotul Ioan Pârvescu s-a călugărit la Mănăstirea *Negru Vodă* din Câmpulung Muscel, luând cu sine și pe fiul său Pârvu, în vârstă de 11 ani. La școala acelei mănăstiri s-a deprins cu cititul și scrisul, dar și cu cele dintâi taine ale *zugrăviei*, adică ale picturii bisericești, alături de monahul Evghenie, care l-a luat lângă sine, pe schele, punându-i în mâini scoica pentru amestecat culorile şi găsindu-l înzestrat pentru iconografie. La împlinirea vârstei de 18 ani, Pârvu și-a îndreptat paşii spre pământul binecuvântat al Moldovei, trimis să învețe *zugrăvia* în Bucovina, cu un vestit meşter rus. Acolo a deprins tainele pictării icoanelor și a luat ca pildă de iconografie numeroasele mănăstiri și biserici bucovinene, împodobite cu picturi interioare și exterioare. După 5 ani s-a întors din Moldova, devenind pentru scurt timp pictor de curte al boierilor Vlădeşti, urmașii naşului său. Din această perioadă, datează şi cea dintâi pictură a sa la biserica Mănăstirii *Aninoasa* (jud. Argeș). Apoi, alături de monahul Evghenie, primul său dascăl, a pictat biserica Mănăstirii *Negru Vodă* (oraș Câmpulung-Muscel, jud. Argeș). Fiind recomandat familiei domneşti a Cantacuzinilor, a zugrăvit mai multe ctitorii ale acestora, dar și unele ale Sfântului Voievod Martir Constantin Brâncoveanu, și anume: mănăstirile *Cotroceni* (București), *Mărgineni* (azi penitenciar, com. I. L. Caragiale, jud. Dâmbovița), *Sinaia* (jud. Prahova), *Colțea* (București), *Berca* (jud. Buzău), *Schitul Poiana* (com. Poiana Câmpina, jud. Prahova), *Schitul Lespezi* (oraș Comarnic, jud. Prahova) şi *Bordeşti* (jud. Vrancea), bisericile de mir de la *Filipeştii de Târg* (distrusă, jud. Prahova), *Filipeştii de Pădure* (jud. Prahova), *Călineşti* (com. Florești, jud. Prahova) și *Măgureni* (jud. Prahova), biserica *Adormirea*

Maicii Domnului, din Râmnicu Sărat (jud. Buzău) şi biserica de la *Fundenii Doamnei* (com. Dobroeşti, jud. Ilfov); biserica Mănăstirii *Mamu* (com. Lungeşti, jud. Vâlcea), precum şi biserica *Sfântul Gheorghe Nou* din Bucureşti. De asemenea, alături de fresce, Pârvu Mutu a pictat şi *icoane pe lemn.* Dintre ele, cea mai cunoscută se află la Mănăstirea Sinaia: icoana Sfintei Treimi (numită şi *Sfânta Troiţă, Cina din Mamvri* sau *Filoxenia lui Avraam*), inspirată de icoana asemănătoare a Sfântului Andrei Rubliov, din Rusia (sec. XV).

Pârvu Pârvescu a primit supranumele de *Mutul* nu pentru că ar fi fost mut, ci deoarece picta fără să vorbească şi fără să mănânce, adică în post şi rugăciune. Dacă spunea vreun cuvânt sau gusta hrană, întrerupea lucrul în ziua respectivă. Astfel, făcea mai lucrător darul primit de la Dumnezeu, dobândind har pentru nevoinţa sa şi iscusinţă în lucrarea iconografiei.

Stabilit în cele din urmă în Bucureşti, a ajuns dascăl la propria sa şcoală de *zugrăvie,* în care a format mai mulţi ucenici. Căsătorit cu credincioasa Tudora, a avut doi copii, Pârvu şi Gheorghe, dar la scurt timp a avut de purtat şi el, precum odinioară tatăl său, crucea încercărilor vieţii. Soţia sa, Tudora, a trecut la cele veşnice, iar el a pornit într-un pelerinaj la Ierusalim, în timpul căruia a postit şi s-a rugat stăruitor. La întoarcere, în anul 1718, luminat de harul lui Dumnezeu, intră în monahism la Mănăstirea Mărgineni, împreună cu fiul său cel mai mic. Pârvu primeşte numele de Pafnutie, iar fiul său, Gheorghe, pe cel de Gherasim. La Mărgineni, monahul Pafnutie, dovedind o vastă cultură şi cunoaşterea de limbi străine, se îndeletniceşte şi cu traducerea în româneşte a unor texte din vasta bibliotecă înfiinţată acolo de Cantacuzini. În 1731, după 13 ani de nevoinţă, rabdă o nouă încercare: fiul său, monahul Gherasim, trece la cele veşnice. Înţelegând pe deplin deşertăciunea lumii şi fugind de laudele oamenilor, Cuviosul Pafnutie a căutat şi mai multă însingurare, trebuincioasă pentru rugăciunea cea de taină a inimii şi, luând binecuvântarea stareţului Cosma, s-a îndreptat spre schitul mai depărtat de lume, din inima codrilor, Robaia (com. Muşăteşti, jud. Argeş). Acolo a primit marea schimă călugărească şi s-a nevoit încă patru ani în rugăciune, tăcere, răbdare şi smerenie, trecând la Domnul în anul 1735.

Cuviosul Pafnutie – Pârvu, iconarul de la Robaia, a fost recunoscut drept cel mai mare pictor bisericesc român al epocii cantacuzine şi brâncoveneşti, întemeietor şi dascăl al unei şcoli de iconografie bizantină cu specific naţional, dar şi ca un mare trăitor al Ortodoxiei româneşti. Luând aminte la viaţa virtuoasă, la nevoinţa şi lucrarea

Cuviosului Pafnutie, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a trecut în rândul Sfinților, în anul 2017, an închinat iconarilor și pictorilor bisericești, rânduindu-i zi de pomenire în data de 7 august.

Pentru ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: *N-au slujit făpturii...*

Prin trăire creștinească, ai alungat tulburarea ce se naște din patimi şi te-ai luminat cu pacea pe care o dă lucrarea harului dumnezeiesc nezidit, lucrând în acest duh la împodobirea bisericilor înălțate de Cantacuzini, precum și de Sfântul Voievod Martir Constantin Brâncoveanu.

Îmbrăcând sufletul tău cu veşmântul rugăciunii şi al tăcerii, dorindu-L pe Hristos și iubind smerenia, aceasta te-a povățuit la viața cea fericită, prin care moştenirea cea mai presus de lume ai câştigat. Luminează şi sufletele celor ce cântă Domnului cu credință: Dumnezeul părinților noştri, binecuvântat eşti!

Slavă...

Purtând în suflet dragostea de Dumnezeu, ai secat izvoarele patimilor şi, înțelepțeşte, ai îndepărtat pricinile lor, de aceea şi noi, împovărați fiind de păcate, la tine alergăm, căutând izbăvire. Deci, ca un părinte ales, roagă-te lui Hristos să ne ridice din prăpăstiile cele păgubitoare de suflet.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Începătoare a Celui fără de început, Curată, de Dumnezeu Născătoare, rănile sufletului meu, smintelile şi căderile în păcate curăţeşte-le, prefacându-le în strigăt de pocăință, căci către tine alergăm şi pe tine te chemăm, ceea ce eşti plină de har.

Catavasie:

Tinerii lui Avraam oarecând, în Babilon, văpaia cuptorului au călcat-o, cu laude cântând: Dumnezeul părinților noştri, binecuvântat eşti!

Cântarea a 8-a

Irmos: *Pe tinerii cei binecredincioşi...*

După ce ți-ai aşezat strămoşii sub brazdă, ca pe nişte semințe, întru nădejdea vieții celei veşnice şi învierii, nu ai uitat vieţuirea lor cea duhovnicească, pe care ai şi urmat-o, intrând astfel în rânduiala vieții monahale şi cântând: Toate lucrurile, lăudați pe Domnul!

După o viață în care L-ai sujit pe Dumnezeu prin meșteșugul zugrăviei, după ce ai odrăslit pentru El două vlăstare tinere, rămas văduv, ai simțit mai adânc în inima ta chemarea spre însingurare și ai alergat la limanul mănăstirii, pridvor al Raiului.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Mergând la Sfintele Locuri, ai sărutat Mormântul Domnului şi te-ai făcut mai apoi sălaş de nevoinţa pustnicească şi şcoală de sfinţenie, Părinte, asemănându-te, prin înfrânarea cea desăvârşită, cu cei fără de trup.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai născut Lumina cea fără de ani, Care a strălucit din Tatăl, luminează gândul şi sufletul meu, Stăpână, alungând departe de la mine întunericul patimilor, Fecioară, ca să te fericesc pe tine, cea pururea fericită, nădejdea credincioşilor.

Catavasie:

Stih: Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Tinerii în Babilon, cu dumnezeiască râvnă fiind aprinși, îngrozirea tiranului și a văpăii bărbătește au călcat-o și, în mijlocul focului fiind aruncați, rourându-se cântau: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: *Tot neamul pământesc...*

După ce ai îmbrăcat haina monahală la Mănăstirea Mărgineni din Dâmbovița, sihăstria după care însetа inima ta s-a dovedit a fi schitul din inima codrilor argeşeni, Robaia. Pentru aceea, cerem puternica ta ocrotire pentru obștile tale.

Voit-ai, Sfinte Părinte, să îi urmezi marelui Pafnutie cel din Egipt, retrăgându-te în sihăstria de la Robaia Argeşului, stăruind ziua şi noaptea în rugăciuni şi osteneli, deşi înaintat în vârstă, și pogorând în inima ta focul harului.

Slavă...

Arată-te ocrotitor celor ce te cinstesc şi cu evlavie se închină icoanelor zugrăvite de tine; cheamă harul Sfântului Duh asupra iconarilor care vor să-ți urmeze, şi pe toți ne izbăvește din negura păcatelor, ca să dobândim milă în Ziua Judecăţii lui Hristos.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Întinăciunea sufletului meu o spală, Preacurată, dăruindu-mi dezlegare de păcate, ceea ce ai născut Lumina cea fără de ani, Care a strălucit din Tatăl, Stăpână, alungând de la mine întunericul patimilor, ca să te fericesc în veci.

Catavasie:

Naşterea ta nestricată s-a arătat; Dumnezeu din coapsele tale a ieşit şi S-a arătat purtător de trup pe pământ şi cu oamenii a vieţuit; pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, toţi te mărim.

LUMINÂNDA SFÂNTULUI,
glasul al 2-lea.

Podobie: *Femei auziţi...*

Dorind, Cuvioase Părinte, lăcaşul cel ceresc, şi socotind că *nu sunt vrednice pătimirile veacului de acum faţă de slava ce va sa fie*, ai alergat la limanul nepătimirii, sfinţind lucrul mâinilor tale şi însăşi viaţa ta, cu înalta cugetare la cele dumnezeieşti.

Slavă..., Şi acum...,
a Praznicului, podobie: *Cu ucenicii...*

Mai înainte de răstignirea Ta, Doamne, luând pe cei aleşi dintre ucenici, Te-ai schimbat la faţă în sfântul munte al Taborului; în care cu cutremur şi cu cuviinţă de robi au stat Moise şi Ilie de faţă vorbind cu Tine, Stăpâne. Cu aceia împreună ne închinăm Tatălui şi Duhului şi Ţie, Hristoase Mântuitorule, Cel ce ai strălucit din Fecioară spre mântuirea oamenilor.

LA LAUDE

Se pun Stihirile Sfântului pe 4, glasul al 4-lea, podobie: *Ca pe un viteaz...*

Următor al Sfântului Evanghelist Luca, împodobindu-ţi sufletul tău cu înfrânarea şi cu rugăciunea ai zămislit din culori icoanele sfinţeniei. Pentru aceasta, cu cereşti daruri te-a împodobit pe tine Iisus, Iubitorul de oameni şi Mântuitorul sufletelor noastre (de două ori).

Celui ce S-a răstignit pentru noi te-ai încredinţat, slujindu-L cu mâinile şi cu sufletul, dăruindu-I lui toate: vremea vieţii tale, mintea, inima, voinţa şi astfel, te-ai sârguit a urma lui Hristos, la Care ai ajuns. Pentru aceasta, prăznuind cu bucurie pomenirea ta, pe tine te fericim.

Pildă te-ai făcut nouă, mai întâi ca bun şi milostiv creştin şi mai apoi ca monah desăvârşit, biruind patimile prin înfrânare şi prin neîncetată

rugăciune, pentru care acum te veseleşti în lăcaşurile cele de sus, pregătite Drepţilor.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Cuvioase Părinte Pafnutie, tăinuitor al celor cereşti te-ai arătat, ridicând pe umeri jugul lui Hristos, cel ce eşti prieten al Stăpânului tuturor şi grabnic ajutător celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă. Roagă-te Mântuitorului tuturor să împace lumea şi să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum...,
a Praznicului, glasul al 5-lea:

Făcătorul și plinitorul Legii și al Prorocilor, pe Tine, Hristoase, Te-au mărturisit, văzându-Te în nor, Moise, văzătorul de Dumnezeu, și Ilie, cel purtat în car de foc și nears pe cer mergător, la Schimbarea Ta la față. Cu aceia împreună învredniceşte-ne și pe noi de luminarea Ta, Stăpâne, ca să Te lăudăm în veci.

Doxologie Mare, Ecteniile, Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Cuviosului Pafnutie, Cântarea a 3-a şi a 6-a. Prochimen glasul al 2-lea: Tăria mea și lauda mea este Domnul... Stih: Certând m-a certat Domnul...

Apostolul din Epistola către Efeseni (6: 10-17): Fraţilor, întăriţi-vă în Domnul...

Evanghelia de la Matei (11: 27-30): Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Toate-Mi sunt date de către Tatăl...

Chinonicul: Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme. Aliluia.

TIPOGRAFIA CĂRŢILOR BISERICEŞTI
Intr. Miron Cristea nr. 6; sect. 4, 040162, Bucureşti
Telefon: 021.335.21.29; 3352128; Fax: 021.335.19.00
www.editurapatriarhiei.ro
editura@patriarhia.ro